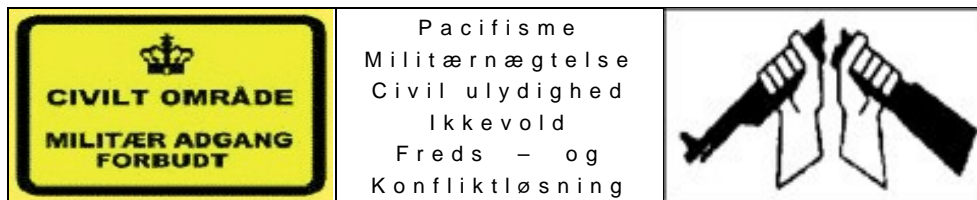

ALDRIG MERE KRIG stiftet 17. oktober 1926. Dansk sektion af WAR RESISTERS INTERNATIONAL

INDHOLD

I stedet for dansk militær transporthjælp? <i>af Jan Øberg</i>	2
Irak har ikke brug for flere Koalitioner Af Villige <i>af RIKO</i>	3
WRI kræver mægling i Ukraine-konflikten <i>af War Resisters' International</i>	4
Udstilling om tidlig krigsmodstand – uden pacifisme <i>af Tom Vilmer Paamand</i>	5
Carl Scharnberg-pris til Fredsvagten	5
Der blæser en kold vind <i>af Peter Henning</i>	5
Verden fortsat på randen af katastrofen	6
Ingen debat om nye krigsfly for milliarder	6
Kaj Munks kalden til kamp <i>af Tom Vilmer Paamand</i>	7
Voldsom Kærlighed	8
Undtagelsestilstand i Danmark <i>af Tom Vilmer Paamand</i>	9
Det oprustende Danmark <i>af Århus mod Krig og Terror</i>	11
Tre officerer, der blev pacifister <i>af Henning Sørensen</i>	12

ÉN DAGS FRED ELLER FRED EN DAG?

Fredsweekend med kurser, oplæg og koncert omkring FNs Internationale Fredsdag den 21. september i København.
Fredsministerium.dk

Fredsmanifestation og koncert med Middle East Peace Orchestra 21. september i København.
Fredsministerium.dk

Århus mod Krig og Terror holder igen
 Fredsfestival:
 ★ 4. oktober ★

I STEDET FOR DANSK MILITÆR TRANSPORTHJÆLP?

Af fredsforsker Jan Øberg den 28. august

Efter min intensive kritik af Folketingets beslutning den 27. august om at sende et Hercules transportfly til Irak for at hjælpe amerikanerne med at transportere våben og ammunition fik jeg spørgsmålet: Hvad vil du have foretrukket? Og det er da et godt og rimeligt spørgsmål. På 20 minutter skrev jeg det følgende:

1. Omfattende humanitær bistand med indbygget forsoning og utvetydig undskyldning til det irakiske folk siden 2007.
2. Danmarks brud med de økonomiske sanktioner længe før andre – da de i praksis blev til et folkemord.
3. Tidlig afstandtagen fra USAs måde at administrere Irak på og spille shiiter ud mod sunnier, nedlægge hæren og baath-partiet.
4. En overgangsordning efter besættelsen med peace-building via det internationale samfund, specielt FN – hvad der havde været brug for ville være måske den største internationale fredsbyggende indsats siden 1945. Herunder fredsbevarende styrker fra FN-stater, der ikke har specielle interesser i området.
5. Ingen militær støtte fra vest til alt revl og krat i Syrien bare de var imod Assad. Ingen opdeling i to parter og ingen Syriens Venner. Men i stedet en ordentlig tilrettelagt fredsprocess med konsultationer og senere forhandlinger med alle parter i Syrien, specielt civilsamfundet – og ikke de fuldstændigt inkompetente “forhandlinger” i Geneve.
6. *All inklusive* konsultationer, dialoger og brainstormer med alle parter i hele Irak endnu før USA forsvandt – for at sikre en forsoningsproces internt og en politisk overlevelse og fremtidshåb hos alle. Nu satsede man på en amerikansk domineret politisk løsning med Al-Maliki – som om det kunne lede til inklusivitet og demokrati – og på at genoprette en slags hær og med de factor magten forlagt til USAs gigantiske ambassade med 6.000 mennesker, en stor af hvilke er CIA og lignende.
7. Kort sagt et mindstemål af forståelse for det irakiske samfunds kompleksitet og respekt for dets kultur, mennesker og historie. Der har aldrig været borgerkrig i Irak – USA, Danmark etc skabte den. Sunnier og shiiter var heller ikke en vigtig skillelinje, kan jeg fortælle fra egne besøg og cirka 170 interviews overalt i det irakiske samfund før invasionen.
8. Et helhedsgreb om Mellemøsten i regionale organisationer og FNs hænder og IKKE USAs eller NATOs, de er de eneste, der ikke kan lede arbejdet med at forme en fremtidig Mellemøsten. Jeg forestiller mig ting som en slags OSCE for MØ, et fælles økonomisk marked, autonomiløsninger, føderationer og konføderationer, kantonisering og andre løsninger end nye stater med hårde grænser – og stadig inddragelse af menneskene og ikke kun regeringer.
9. En ophævelse af de ukloge og fuldstændigt uretfærdige sanktioner mod Iran – vestens muligvis potentielt vigtigste partner i hele området, fordi det ikke er arabisk – men hér står Teherans og USAs hardliners i vejen for al sund fornuft. Uden en løsning på vort forhold til Iran kan vi for så vidt glemme resten.

eksisterende stater. Det er kun muligt ad forhandlingsvejen, ikke gennem våbenhjælp til Iraks kurder (som USA har favoriseret i ekstrem grad og ladet Irak subventionere under alle sanktionsår på grund af olien dér).

12. En historisk bevidsthed i Vest om det ufatteligt store medansvar vi har for balladen i Mellemøsten gennem de sidste 100 år – Sykes-Picot, Balfour, engelsk protektorat, støtten til den hårde, terroristiske i stedet for den bløde zionisme – kort sagt en smule selvrefleksion og ydmyghed. Det Folketinget har besluttet i dag ligger inden for den imperialistiske/kolonialistiske/voldelige tradition. Verden behøver noget andet.

13. En minimumsforståelse af to små ting. At alt hænger sammen i Mellemøsten – men for politikere hænger meget lidt sammen og tidshorizonten er max. 4 år – det kan man ikke lave statsmandskunst af. At USA/NATO/Vesten er på vej ned relativt og USAs imperium absolut – og at en klog dansk udenrigspolitik er en, der indser det i tide og – uden at vende sig bort fra USA – vender sig med åbenhed mod BRICS og alle andre. Der har i årtier ikke eksisteret en grundlæggende dansk uafhængighed af amerikansk politik og verdenssyn – og jo værre den blir, jo mere klæber vi os fast i stedet for bare at spørge: Hvad nu hvis...

14. Derfor: Jo længere vi hæger os fast i USA's totalt modproduktive “krig mod terror” så vil der blive mere terror i verden (dét véd vi allerede) og der vil blive boomeranger mod Danmark. Det er IKKE sikkerhedspolitik eller fred – det er usikkerhed og mere krig.

Sådan lige rystet ud af ærmet – der er sikkert meget meget andet. NU er det din og andres tur med lidt friske idéer til en bedre fremtid. En anden spurgte så hvad jeg ville have gjort sådan helt konkret lige hér og nu – hvortil jeg svarede:

Tak, det er da ret enkelt: Kun bidrage humanitært som Norge og Sverige plus begynde at lægge politikken om i retning af de fremtidsorienterede ting jeg foreslår + naturligvis tale med ISIS & Co: Deres metoder kan selvsagt ikke forsvares men vi er da nødt til at finde ud af hvorfor de gør som de gør, hvad de har for planer – vi véd jo godt hvem de er, flere er trænet af USA, de har amerikanske våben og sidder på ressourcer vi også gerne vil have: Gode udgangspunkter for en snak. Det eneste der kræves er for så vidt bare at der kommer nogen med en værktøjskasse, der ikke kun indeholder hamre. At nogen bruger intellektet og ikke kun hammeren. Lige for øjeblikket blæses ISIS op til

det store dyr i åbenbaringen og det er fuldstændigt ligeegyldigt hvad vi føler om dem. De er en part i konflikten og selv med Fanden skal man snakke når man vil nå et resultat. Vedkommende syntes der endnu manglede noget hér og lige nu.

Og der blev endnu en omgang hvori jeg skrev:

Hvis jeg må bruge læge-analogien så er det som at spørge hvad vi dog skal gøre når vores diagnose og prognose har været helt forfærdelig forkert og patienten nu er meget tæt på at dø af den deraf følgende fejlagtige behandling. Vi skal selvfølgelig forsøge at redde den døende patient men det KAN IKKE GØRES ved at fortsætte på grundlag af den forkerte diagnose. Den der gør det vil kun gøre ondt værre. Danmarks militære medløberi vil måske kunne redde nogen men da der er tale om våben og ammunition og ikke KUN humanitære midler så vil vi også dræbe nogen. Det skaber mere had hos dem dét går ud over. Derfor er voldelige indsatser per definition forkerte – i dette tilfælde såvel folkeretsligt som moralsk.

Det er OK at bede om hér og nu idéer men hvis vi ikke efter Danmarks forbryderiske deltagelse i Irak 2003-2007 skal lægge kursen om hvornår skal vi så. Hver gang vi kun ser på den helt dagsaktuelle situation (og lige skal fikse den som en junkie får sit stof) så flytter man situationen endnu længere væk fra en løsning. Det er dét jeg – om jeg så er den eneste i Danmark, hvad jeg ikke tror jeg er – ikke under nogen omstændighed vil være med til. Og jeg står for en tanke at TEORI og TANKE-virksomhed, principper og nok så meget inspiration fra ikkevoldens teori og vellykkede praksis i moderne historie er afgørende for et paradigmeskifte. Volden – også den der besluttet af Folketinget – lukker ALTID døre og give ALTID andre undskyldning for mere vold. Det er derfor tanken og ikkevolden ALTID er stærkere – men, ja, på længere sigt og med folkelig opbakning. Det er to ting Danmark i dag savner i fortvivlende grad: Langsigtet tænkning om verden og folkelig interesse for udenrigs- og sikkerhedspolitik. Og nogen fredspolitik findes ikke.

JanOberg.wordpress.com/2014/08/28/istedet-for-dansk-militaer

Blog.Transnational.org/2014/06/tff-pressinfo-what-to-do-now-in-iraq/

SE OGSÅ

War Resisters League's statement against US Military's new actions in Iraq:

Warresisters.org/wrls-newest-statement-against-us-military-action-iraq

HØR interview med et medlem af Dansk-Syrisk Forening, der giver sin opfattelse af borgerkrigen baseret på sit kontaktnet i Syrien – på FLR-Dialog.

ArneHansen.net/dialog/fred/140614VigdisSyrien64.htm

HØR ung dansk fredsforsker (samt formand for RIKO) fortælle om det nye center for løsning af internationale konflikter CRIC, samt om egen forskning om det Arabiske Forår, om brugen af nye medier og vold kontra ikkevold.

ArneHansen.net/dialog/fred/140426IsabelBR-om-CRIC64.htm

IRAK HAR IKKE BRUG FOR FLERE KOALITIONER AF VILLIGE

Udtalelse fra Rådet for International Konfliktløsning august 2014

Der er ikke brug for flere selvbestaltede ”Koalition Af Villige” til militær intervention i Irak. Inddæmningen af IS-terrorproblemet i Nordirak og Syrien kræver i stedet inddragelse af FNs Sikkerhedsråd – og især konstruktiv politisk-diplomatisk aktivisme. Den danske regering opfordres kraftigt til aktivt at arbejde for, at FNs Sikkerhedsråd snarest muligt inddrages som det legitime grundlag for enhver eventuel yderligere militær aktion udefra imod de ekstremistiske kræfter i ”Islamisk Stat” (IS), som i det nordlige Irak har oprettet et terrorvælde og skabt en kritisk humanitær situation.

Samtidig er vi kritiske over for, at hverken USA selv, dets allierede eller andre lande tilsyneladende har søgt at basere de amerikanske luftbombardementer mod IS i Nordirak gennem de sidste 10 dage på et mandat fra FNs Sikkerhedsråd – på trods af, at Sikkerhedsrådet d. 15. august enstemmigt på det kraftigste fordømte IS' fremfærd i Nordirak. Vi afviser ikke, at det kan være nødvendigt med visse akutte militære magtindgreb til inddæmning af IS-styrkerne og for at sikre nødhjælp til flygtningene. Men der er ikke brug for flere USA-anførte ”koalition af villige” uden om FNs Sikkerhedsråd til en ny generel militær intervention i Irak. Sporene fra snart 13 års vestlig såkaldt ”krig mod terror” burde skræmme voldsomt – ikke mindst i irakisk sammenhæng.

Det kan ikke understreges tydeligt nok, at terror og terrorisme – herunder den, der nu og måske i den kommende tid vil udgå fra IS i Nordirak og/eller i det østlige Syrien – ikke kan nedkæmpes eller bekæmpes hverken på kort eller længere sigt med militære midler udefra. Bekæmpelse af terrorisme nationalt, regionalt og transnationalt er først og sidst et spørgsmål om effektivt politi- og efterretningsarbejde, samt om effektiv socio-økonomisk og uddannelsesmæssig reformindsats. Aktuelt i Irak betyder det først og fremmest, at der må lægges massivt pres på Bagdad-regeringen for at inddrage og inkludere alle religiøse og etniske grupper i Irak på ligeværdigt grundlag. Den nødvendige og aktuelle fjernelse af truslen fra IS i Irak må således gennemføres af den irakiske hær med inklusion af sunnimuslimske og kurdiske enheder.

En militær tilbagetrængning af IS-ekstremisterne i Nordirak kan føre til, at de trækker over grænsen til Syrien og regrupperer dér. En samlet løsning på IS-problemet må derfor også omfatte en afslutning på borgerkrigen i Syrien, hvor der lægges pres på både Assad-regimet og de moderate oprørere for at indgå et nationalt kompromis og magtdeling. Hertil er inddragelse af ikke mindst Iran og Saudi-Arabien nødvendig, foruden tæt diplomatisk samarbejde mellem USA, Rusland og andre involverede stormagter, som må presse parterne til de nødvendige kompromisser.

Danmark må sammen med ligesindede NATO- og EU-lande udfolde en proaktiv diplomatisk indsats for at fremme sådanne konstruktive og helhedsorienterede løsningsmuligheder.

RIKO.nu/blog/2014/08/20/irak-har-ikke-brug-for-flere-koalition-af-villige/

WRI KRÆVER MÆGLING I UKRAINE-KONFLIKTEN

Af War Resisters' International

Krigen er tilbage på europæisk jord, og det lader til at europæerne ikke er i stand til – eller ikke er villige til – at anvende de erfaringer, de forsøger at undervise i andre steder. Den Europæiske Union, vinder af Nobels Fredspris, satte Ukraine i en umulig situation, da landet blev bedt om at vælge mellem en politisk pagt med EU, eller en nær økonomisk forbindelse med Rusland.

Almindelige mennesker i Ukraine har nogle af de laveste lønninger på kontinentet, og en af de højeste niveauer af politisk og økonomisk korrupsion, hvilket skaber udbredt håbløshed – derfor lignede tilbuddet fra EU en gylden mulighed for at tage et første skridt op af dyndet.

Begge siders vold i de senere faser af protesterne på Maidan-pladsen skabte en præcedens, og tjente som begrundelse for brugen af vold i de dele af Ukraine, hvor mange mennesker er uenige med landets nye politiske kurs. Også tilstedeværelsen af neo-nazister i den nye officielle ukrainske politik, og stigningen af paramilitære enheder forbundet med dem, har tilskyndet andre ukrainere – i de områder, hvor mange føler sig mere tiltrukket og forbundet med Rusland end med EU – til at overveje væbnet kamp som en legitim metode til at håndtere konflikten.

Rusland ventede ikke længe på at tage Krim i besiddelse, begrundet som 'folkets vilje' – på trods af selv at have tilsidesat tilsvarende overvejelser i egne områder for et årti siden, hvor separatister blev brutal undertrykt. Ligeledes har den ukrainske regering anvendt magt mod sine pro-separatister. Dette viser endnu en gang, at for de involverede stater handler konflikten om territorium snarere end om deres indbyggeres liv.

I denne konflikt ser vi, at det er svært at skelne mellem civile demonstranter, uanset hvilken politisk perspektiv, som de kommer med, og medlemmerne af paramilitære enheder, der ofte blander sig med ubevæbnede og fredelige demonstranter. Dette tilskynder tendensen til at civile bliver militære mål, som det skete i Odessa og andre steder.

NATO gjorde det eneste, det kender til: begyndte på manøvrer, der lignede en krigstrussel. Rusland gjorde det samme ved at gruppere sine styrker tæt på grænsen til Ukraine. NATOs næste manøvrer er planlagt til at finde sted inde i Ukraine. De eneste vindere af den fortsatte brug af våben i de omtvistede områder af Ukraine vil være våbenindustrien, som nu lobbyer for højere militæudgifter i de europæiske lande på grund af "truslen" om en større konflikt. Og den nye ukrainske præsident, som har fået bred international legitimitet, besvarer situation med mere vold.

Vi opfordrer derfor til en øjeblikkelig og betingelsesløs våbenhvile fra alle involverede parter i konflikten.

Vi opfordrer NATO og Rusland til at stoppe med at true hinanden; at holde op med at flytte tropper rundt i området; og at stoppe retorikken om at genoptage våbenkapløbet, fornyelsen af atomvåben, og det planlagte *Star Wars* missilskjold

anerkendte internationale juridiske processer for at undgå at skabe nye "fastfrosne" konflikter.

Vi opfordrer til øjeblikkelige forhandlinger med international mægling, og involvering af alle berørte parter, for således at finde en løsning, der vil sikre varig fred i regionen.

Vi fordømmer inddragelse af fascistiske grupper i den ukrainske regering, som dermed har brudt EUs tabu om sådanne grupper i EU-tilknyttede regeringer.

Vi opfordrer medierne, fra vest og fra øst, til at undgå spredningen af militær propaganda og rygter, og til at fokusere på præcis og professionel rapportering af begivenhederne i Ukraine. Især bør det undgås at fremme polarisering som at afvise hele den ukrainske regering som fascistisk, eller ved at karakterisere demonstranter i det sydlige og østlige Ukraine som stalinister.

War Resisters' International står klar til at tilbyde al den støtte vi kan til alle dem, der modstår krigsførelse med anerkendte ikke-voldelige midler, især militærnægtere og desertører. Vi minder alle involverede om, at retten til at nægte militærtjeneste er anerkendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og at både Ukraine og Rusland er bundet af dens kendelser.

Erklæring vedtaget på WRIs konference juli 2014 i Cape Town. Oversat af Tom.
WRI-irg.org/UkraineJuly2014

HØR interview med fredsforsker Jan Øberg om krisen i Ukraine og NATO/EU-militarisme historisk og aktuelt samt til slut fredsperspektivet – fra FLR-Dialog.
ArneHansen.net/dialog/fred/140520JoebergUkr1-Hi-bagg64.htm

HØR et politisk og et juridisk opgør med Danmarks hidtidige militaristiske udenrigspolitik med Nikolaj Willumsen, ELs sikkerhedspolitiske ordfører, og Christian Harlang, advokat fra retssagen om den grundlovsstridige krig mod Irak.
ArneHansen.net/dialog/fred/140614Nikolaj+harlang64.htm

i Østeuropa. Og vi fordømmer NATOs ekspansion ind i nye områder.

Vi opfordrer til et stop for yderligere militarisering af regionen i form af værnepligt og oprettelsen af nye militære styrker (både officielle og alt andet).

Vi opfordrer ukrainerne til at modstå krigsførelsen ikke-voldeligt, at nægte at deltage i den, og – især hvis de er mobiliseret til regulære eller irregulære væbnede styrker – at blive militærnægtere.

Vi fordømme den ensidige ændring af ejerskabet af Krim og forlanger sådanne spørgsmål løst med fredelige midler, herunder gennem anvendelsen af

UDSTILLING OM TIDLIG KRIGSMODSTAND – UDEN PACIFISME

Af *Tom Vilmer Paamand*

En ny udstilling på Det Kongelige Bibliotek belyser dansk neutralitet og krigsmodstand under 1. Verdenskrig gennem syv konkrete danskeres kamp for fred.

Da 1. Verdenskrig brød ud i 1914, erklærede Danmark sig neutralt. Under krigen døde en hel generation af unge mænd i skyttegravene.

Herhjemme var næsten alle enige om, at krig skulle undgås, men ingen var enige om, hvad der skulle gøres. Skulle mænd tvinges til værnepligt? Skulle vi forsvare landet, hvis det blev angrebet? Gennem syv kendte og mindre kendte personer præsenterer udstillingen de mange forskellige holdninger til krig eller magtanvendelse: Forsvarsministeren Peter Munch, forfatteren Georg Brandes, fredsforkæmperen Eline Hansen, socialisten Marie Nielsen, syndikalisten Andreas Fritzner, soldaten Christian Campradt og samaritaneren Ingeborg Stemann. Udstillingen går tæt på det enkelte menneske, med eksempler på krigsmodstand, der også er aktuel for debatten i dag.

Selv om biblioteket selv har annonceret udstillingen som *"Pacifisme i kanoernes skygge"*, er ingen af de syv udvalgte pacifister. Dette har også fået flere medier til at fokusere på de af deltagerne, der nok var imod en altødelæggende krig, men samtidig i ord og handling støttede tanken om en voldelig revolution for at stoppe krig: *"Militærnægtere var ikke for fine til vold"*.

Hvis biblioteket havde ønsket det, havde det været nemt at finde den tids pacifister. *Dansk Fredsforening* fra 1882 var fortsat landsdækkende, arbejdede for dansk neutralitet og for militære besparelser, og rummede også pacifister. I 1913 blev den første rent pacifistiske organisation *Kristeligt Fredsforbund* stiftet, året efter den pacifistiske ungdomsforening *Pax*, og fra 1916 havde *Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed* en afdeling i Danmark (*Aldrig Mere Krig* kom først til i 1926).

De mange militærnægtersager under 1. Verdenskrig førte til, at Danmark i 1917 fik en militærnægterlov, og året efter oprettedes den første danske militærnægterlejr. Heller ikke alle nægterne var renlivede pacifister, men det virker besynderligt at Det Kongelige Bibliotek benytter en sådan overskrift uden at omtale en eneste pacifist. Ægteparret Fredrik og Matilde Bajer, der delte Nobels Fredspris i 1908, ville fx have været et indlysende valg.

Udstillingen er åben til den 31. januar – læs det omfattende materiale på nettet.
KB.dk/da/dia/udstillinger/nedmedvaabnene.html

CARL SCHARNBERG-PRIS TIL FREDSVAGTEN

"Fredsvagten er gennem årene blev på deres post på samme konsekvente måde som Carl i slutningen af 1950'erne startede atommarcherne. Carl og marcherne blev dengang beskyldt for at være bodsgængere, selvpinere, kommunister – de samme ord, som fredsvagten er forsøgt udgrænset og afvist med. Der er en dejlig naiv, poetisk stil over Fredsvagtens budskab. Det er et fint bud på et andet sprog end det traditionelle politikerparolesprog. Jeres udholdenhed er legendarisk, og jeres formål kan vi kun støtte", lød det fra fondsbestyrelsen til Peter, Bo og Doris fra Fredsvagten, der modtog prisen.

DER BLÆSER EN KOLD VIND

Af *Peter Henning*

På flagdagen skal vi stå foran Finansministeriet uden mulighed for at lave en flagallé. Vores to opslagstavler er blevet stjålet. Ingen reaktion hos politi og medierne bragte intet. En tavle er kommet retur efter en tur i kanalen. Også hos slottets politi og Folketingets ansvarlige for pladsen er man blevet mindre venlig. Vi fik Scharnberg Prisen – ikke nævnt i medierne – ja og så er der verdenssituationen!! Men vi står der endnu.

For et år siden diskuterede vi om vi skulle lukke. Statsministeren hjalp os ved på det nordiske ministermøde – som Obama besøgte – underlagde/støttede hun Obama omkring Syrien. Siden er der sendt tre helikoptere til Afghanistan og et stort transportfly sammesteds – for at støtte den tyske Bundeswehr, og nu er der også sendt et lignende fly til kurderne som bl.a. skal transportere våben. Der er tillige problemet i Ukraine.

Forleden talte jeg med en englænder på fredsvagten. Han fortalte at englændernes største problem er, at de stadig tror de er en stormagt. Hvordan så med Putin? Kineserne bruger iflg Sipri 10% af verdens oprustning, og de er ca. 1/6 af verdens befolkning, medens USA bruger ca. 45% og "kun" har ca 350 millioner indbyggere. De gentager Sovjets fejl – at dø i oprustning.

Da vi startede for snart 13 år siden stod vi 15 timer og aldrig alene. I dag står vi knap nok 6 timer og oftest alene. I dag er der ganske vist ingen der tør kalde os landsforræddere eller naive. Har du lyst så kom og vær med. Jeg kalder det min højskole, fordi jeg har lært en masse om politik, religion, etnicitet og geografi, historie, sprog mm.

VERDEN FORTSAT PÅ RANDEN AF KATASTROFEN

Af Tom Vilmer Paamand

På trods af en vis nedrustning lader de fleste til at have glemt, at der fortsat står startklare atomvåben på baser kloden rundt. Den russiske præsident Boris Jeltsin stod med fingeren på knappen i 1995, da en rutinemæssig norsk vejrraket ved en fejl bippede ind på radaren som et atommissil.

Der blev som bekendt heller ikke trykket på den røde knap ved denne lejlighed, men sædvanligvis var og er truslen fra atomuheld en langt større risiko, end for bevidste krigsaffyringer.

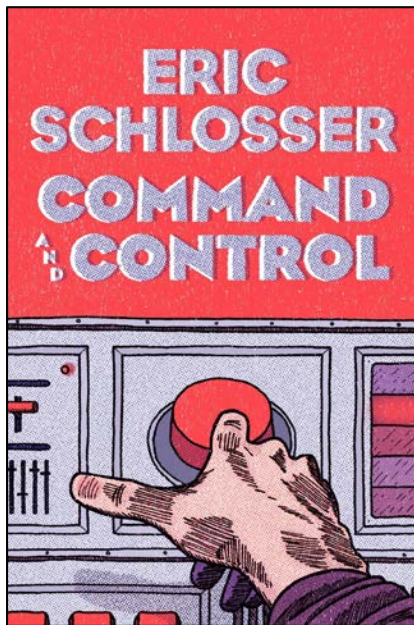
Den nye bog ”Command and Control” af journalisten Eric Schlosser fortæller om de amerikanske bomber, som burde have den bedste sikkerhed omkring sig, men alligevel er blevet ramt af uheld efter uheld. Adskillige atombomber er ved fejl blevet udløst fra fly over USA, og et amerikansk atombombefly udbrændte på en flybase i Marokko – kun tilfældigheder har hindret omfattende ødelæggelser.

Modige aktivister har intet glemt, og gør fortsat en stor indsats for at gøre opmærksom på faren. Sidste år ”afrustede” en ældre nonne og to andre aktivister symbolsk et atomvåbenlager. Nonnen beklager, at hun ikke har brugt mere af sit liv på sådanne aktioner. Aktionen kan koste dem op til 30 år i fængsel.

I USA er den slags trusler mod ”simpelt hærværk” ikke blot en løftet pegefinger, for aktivister bliver faktisk idømt sådanne barbariske straffe. Dette er værd at huske under den almindelige forargelse over, at Rusland truer med tilsvarende overgreb mod aktivister fra Greenpeace. Forrige år blev en aktivist løsladt i USA efter at have afsiddet sin fulde straf på sammenlagt 27 års fængsel for tilsvarende aktioner mod atomvåben.

I lande med et mere uafhængigt retssystem er demonstranter som Ulla Røder blevet frikendt, og undertegnede slap også selv for yderligere straf efter en aktion. Retspraksis er slingrende, men det er med bevidstheden om en meget reel risiko for at tilbringe resten af livet i fængsel, at nonnen og de to lidt yngre aktivister gik i aktion. De har således på forhånd afgjort, at den fortsatte men nu meget oversete trussel fra masseødelæggelsesvåben kræver drastiske handlinger at gøre opmærksom på.

”Command and Control: Nuclear Weapons, the Damascus Accident, and the Illusion of Safety” af Eric Schlosser. 640 pages, Penguin Press 2013.

INGEN DEBAT OM NYE KRIGSFLY FOR MILLIARDER

Af Nikolaj Villumsen, MF for Enhedslisten

Danmark er ved at købe nye kampfly for 30 milliarder kroner. Der er tale om den største offentlige investering i dette århundrede, og alligevel er der ingen, der diskuterer, om det er en klog politisk beslutning. De fleste danskere er end ikke klar over, at milliardindkøbet finder sted. Medierne har skrevet meget lidt om den gigantiske investering. Og politikerne – fra Dansk Folkeparti til SF ønsker ikke at diskutere sagen. Vi har akut brug for en demokratisk debat om århundredets største offentlige investering. Kampflyene koster 30 milliarder kroner i anskaffelse – det er cirka en milliard pr. stk. – og hele 150 milliarder kroner, hvis man regner driftsomkostninger med. Partierne fra DF til SF vil altså bruge 150 milliarder kroner på militært isenkram midt i en krisetid, hvor vi konstant hører om nedskæringer på vores børn, ældre og syge.

Nye kampfly er fuldstændig forrykt. Jeg ønsker grønne investeringer og jobskabelse frem for militært isenkram. Jeg ønsker, at Danmark øger sin ulandshjælp frem for bomber. I første omgang, ønsker jeg mig en demokratisk debat om århundredets største offentlige investering. Inden det pludselig er for sent.

Vi mangler en diskussion om, hvilket forsvar vi har brug for i fremtiden. Skal Danmark fortsat engagere sig i håbløse angrebskrige som i Irak og Afghanistan? Burde vi ikke i stedet finde tilbage til FN-sporet og bidrage til mere fred og stabilitet? Det er ikke kampfly, vi har brug for.

HØR et ”debat”-møde om kampflyindkøbet, betalt af *Airbus Defence* med de forsvarspolitiske ordførere Ole Hækkerup og Troels Lund Poulsen – hvor mere fredelige folk fra salen søgte på at få nogle reelle svar.

ArneHansen.net/dialog/fred/140613Kampfly-indkoeb64.htm

– 31 milliarder for en masse kampfly, der er simpelthen mange penge. Hvis man bare tog en lille bitte sjat af de penge, og gav til de udsatte i det danske samfund, så kunne man gøre meget meget store forbedringer.

Venstre-folketingsmedlem Eyvind Vesselbo, kendt for sine altid hule løfter.

DR.dk/radio/ondemand/p1/den-sociale-udfordring-121/#!/18:00

SJÆLLANDSKE MEDIERS LÆSERE IMOD MERE TIL MILITÆRET

NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen har opfordret de europæiske lande til at hæve forsvarsbudgetterne. Sjællandske Medier har spurgt deres Læserpanel, og 70 procent svarede klart Nej. NATO har en målsætning om at alle lande skal bruge mindst to procent af bruttonationalprodukt. Kun Estland, Grækenland, Storbritannien, USA og snart Polen gør dette. Danmark bruger nu 1,4 procent, så det ville kræve en øgning til militæret på 50 procent. Argumentet er at Rusland har øget sine forsvarsudgifter med 50 procent, hvilket dog kun vil bringe dem op på knap ni procent af NATO-landenes fælles militære budget.

KAJ MUNKS KALDEN TIL KAMP

Af Tom Vilmer Paamand

Kaj Munks forskningscenter har gravet en brevveksling om våbenmagt frem mellem Munk og en meget kristen kontorchef i 1943. Manden var nok mere 'passivist' end pacifist, og skrev blandt andet til Munk:

"... De kritiserer, at vi ikke har brugt Vaabenmagt – hvor kan en Præst opfordre til at bruge dræbende Vaaben mod sine Medmennesker. Hvor kan Præster i det Hele taget velsigne Vaabnene? Gud lader ganske vist Apostlene tale om at kæmpe, men der kan efter min Mening kun være Tale om 'med aandelige Sværd'.

Jesus blev ganske vist vred i Templet over den Handel, der dreves, og der staaar skrevet, at han svang Svøben – men tror De selv, at Jesus blev virkelig vred – jeg tror sørgmodig – og haandgribelig slog sine Medmennesker med Svøbe.

Jeg tror det ikke. Det, der imidlertid staaar for mig som en af Præstens største Opgaver, er, at han skal tale om og opfordre til Kærlighed – Kærlighed og atter Kærlighed – og ikke Mord.

Min elskede, afdøde Mor's Valgsprog var: 'Hellere lide Uret end gøre Uret.' Vi danske har lidt og lider Uret, – men jeg synes, det er forkasteligt, at en Præst opfordrer til at imødegaa denne med Vaaben.

Jeg besluttede 21 Aar gammel – med den Motivering, at jeg paa Dommens Dag med oprejst Pande kan sige, at jeg har adlydt Budet: 'Du maa ikke ihjelslaa –' at jeg, dersom jeg kom i Krig – og havde min fulde Forstand i Behold – aldrig vilde løsne et Skud; men paa dette Punkt deler vi altsaa ikke Anskuelse, hvad jeg havde ventet af en Guds udkaarne Mand. ..."

Kaj Munk svarede iltert samme dag:

"Kære Hr. Brevskriver, Hvorfor svarer jeg Dem; det er jo ganske haabløst.

Men jeg synes ikke, De viser Deres Mor Pietet i hendes Grav. De vanhelliger hendes Minde ved at udlægge et Ord af hende som: Hellere lade andre lide Uret end selv gøre Ret. Overfor Jødernes Lidelser, Polens Lidelser, Norges Lidelser – der staaar De med Hænderne i Buxelommerne, min Herre.

Ved De, hvad Kristus vil sige til Dem paa Dommens Dag? Han vil sige: Paul! Paul! Hvorfor tog du ikke Hænderne op?

'Den, der forarger en af disse smaa, ham var det bedre, han fik en Møllesten hængt om sin Hals og blev kastet i Havet.' De, De, De er med til at forarge de smaa. De ser Vilddyr kaste sig over Smaabørn og rører ikke en Finger. Og det skal kaldes Kristendom. Herre Jemini!

Og De tror, Æren kan blive Guds, naar hans Folk optræder æreløst! Hellig-aanden vejlede Dem!"

Denne brevveksling beskrives over flere sider i Weekendavisen fra den 29. august 2014 af professor Søren Dosenrode fra Kaj Munk Forskningscentret, der heldigvis langt bedre end Kaj Munk formår at skelne mellem passivitet og pacifisme: *"Det er værd at huske, at ordet 'pacifisme' har sin rod i latin, i ordene 'pax' (fred) og 'facere' (at gøre), altsaa fredsskaber, aktiv handlen".*

Den yderste højrefløj – med sit fuldtone Ja til stærke mænd, bare vi får vores egen, og ikke angribes af andre landes.

Munks holdninger var langt fra entydige. I 1938 skrev han i en artikel om *Krigen – og den kristne*:

"Sandheden om den Kristnes Stilling til Krigen er den, at der ingen Regel kan gives. Som den sprudlende Livets Mester Jesus er, kan det meget vel forefalde, at hans Stemme pludselig vil sige til den eventyrlystne: Nu kræver jeg af dig, at du siger nej – dette kan du ikke være med til! Og til Militærnægteren: Nu er Tiden inde til, at du trækker i Uniformen."

Selv ser jeg Kaj Munk som en af de modstandsfolk, for hvem kampen næsten kom til at ligne et internt opgør på

Henning Sørensen skrev om Kaj Munk i sin bog "Krudt uden kugler":

Der er siden krigen skrevet mange bøger om Kaj Munk, og strømmen af dem synes ingen ende at ville tage, men de mange bøger nævner sjældent den kritik, der fra pacifistisk side blev fremsat mod den kontroversielle præst såvel i 1930'erne som under krigen.

Men en sådan kritik eksisterede, og et af de bedste eksempler fandt man i vores blad, hvor Uffe Hansen skrev om Munk med den pointe, at Munks dramatiske forfatterskab måtte være smittet af på præsten, siden han var kommet til at tale som en gammeltestamentlig profet.

Når en mand med Munks talegaver og popularitet førte et falsk vidnesbyrd om danskhed og kristendom, om ære og kærlighed, så angik det alle danskere og kristne, mente Uffe Hansen. Og så måtte man tage til genmæle og vise hulheden og tomheden og hele den dramatiske situation.

"Men hvad mener manden egentlig med det hele? Hvis store ord er kamp, så har vi da rigeligt af den vare her i landet. Men hvis Kaj Munk har set det som en folkelig forbrydelse og en synd mod Gud, at vi ikke brugte geværene den 9. april og sidenefter 'til sidste blodsdråbe', hvorfor snakker han så?"

Hvorfor tager han ikke sin gamle muskedonner og gør noget dramatisk? Det vilde være mere hæderligt end at opfordre andre til voldshandlinger og selv være i dækning, men det er jo militaristernes sædvanlige fremgangsmåde."

Uffe Hansen mente, at når Munk holdt sig tilbage fra selv at træde ind i soldaternes rækker, så skyldtes det, at han godt vidste, at når den dramatiske iscenesættelse var lettet, så ville det i bund og grund være ukristeligt at skyde løs på besættelsesmagten. Uffe Hansen opfordrede Munk til at finde Johannesevangeliet frem fra hylden: *"Gud befaler os at elske vor næste og advarer os mod at slå ihjel[...] det danske folk bærer en byrde og kæmper en kamp for ret og fred og alt godt, en kamp, der kræver lige så megen uselvskhed og offer vilje som krigernes, om end ikke så meget blod."*

PSYKISK VOLD

Når du bruger ord til at skade, sår, nedgøre eller kontrollere din kæreste.

ELEKTRONISK VOLD

Når du gennem de elektroniske medier prøver at styre, overvåge eller hænge din kæreste ud.

FYSISK VOLD

Når du udøver skade på din kærestes krop, nægter din kæreste søvn eller mad eller fastholder din kæreste.

SEKSUEL VOLD

Når du presser din kæreste til seksuelle handlinger, som ikke er noget I har lyst til begge to.

MATERIEL VOLD

Når du ødelægger din kærestes ting eller tager ting fra din kæreste i vrede.

HUSK AT: KÆRESTEVOLD ER IKKE ET SKÆNDERI EN GANG I MELLEM. KÆRESTEVOLD ER VOLDELIGE HANDLINGER, SOM GENTAGER SIG, OG DET ER NOGET DU GØR MOD DIN KÆRESTE ELLER EKS-KÆRESTE.

DialogModVold.dk/evidens

VOLDSOM KÆRLIGHED

Modstående side er fra en planche fra AskovFondens afdeling Dialog Mod Vold. Projektet hedder Voldsom Kærlighed, og rettet mod kærestevold med Velux Fonden som sponsor.

Dialog Mod Vold har i 11 år tilbudt hjælp og behandling til voldsramte familier, men prøver nu en målrettet kampagne til målgruppen 16-24 år med fokus på både holdningsændring, forebyggelse og intervention. Deres statistik viser, at over 40.000 unge i Danmark udsættes for kærestevold hvert år.

Projektets ene mål er gennem en bred og ambitiøs mediestrategi at støtte de unge til et kærlighedsliv uden vold, udvikle en rådgivning og behandling til unge der allerede har været voldelige over for en kæreste, samt medvirke til at bryde tavsheden omkring kærestevold.

DialogModVold.dk/evidens – se også DitForhold.dk

PETE SEEGER OMRINGEDE HADET I SINE SANGE

Fredsaktivisten og folkesangeren Pete Seeger, der døde i januar, havde selv bygget sin kendte banjo. På skindet skrev han: *"This Machine Surrounds Hate and Forces it to Surrender"*.

Erklæringen var et svar til kollegaen Woody Guthrie, der på sin havde proklameret: *"This Machine Kills Fascists"*.

Seeger kæmpede mod krig og for miljøet til sin død. Han beskrev selv aktivisternes langvarige indsats sådan:

"They're like a few guys putting grains of sand on one side of a scale with teaspoons, while on the other side a lot of industrialists are loading boulders on with dump trucks.

The question is whether the sand is falling off as fast as we are putting it on the scale. We need more teaspoons and more people. You can never tell what might work if we had enough people with teaspoons."

PORTRÆT AF FREDSAKTIVISTEN JUDITH WINTHER

Hør et portræt af fredsaktivisten og fredstænkeren Judith Winther, som især var aktiv i 1980ernes uafhængige fredsbevægelse Nej til atomvåben bl.a. som redaktør for medlemsbladet Ekstraposten. Hun stod også i 90erne bag det fredsstrategiske tidsskrift Argument. Desuden skrev Judith Winther bøgerne *"Politik fra neden"* om 80ernes fredsbevægelse og *"Civilsamfundet"*. I programmet på FLR-Dialog fortæller Tobias Winther om sin nu afdøde mor.

ArneHansen.net/dialog/fred/140301TWomJudithWintersfredsarb64.htm

UNDTAGELSESTILSTAND I DANMARK

Af Tom Vilmer Paamand

Krigens særlove bliver brugt i Danmark, men ingen regering vil afklare om vi permanent er i krigstilstand – og under uhæmmet overvågning.

Om Danmark er i krig, er underligt nok et uafklaret spørgsmål, som skiftende danske regeringer fortsat nægter helt at afklare. Spørgsmålet har mere end akademisk interesse, da en eventuel krigstilstand automatisk giver mulighed for den lange række af undtagelsesbestemmelser, som krydrer dansk lovgivning – og som vel at mærke har været i brug ved flere aktuelle lejligheder.

Fx er følgende huller i retssikkerheden mulige:

- * *Overvågning uden retskendelse af telefoni, post og anden kommunikation.*
  - * *Forhøjede strafferammer for visse overtrædelser af militær straffelov.*
  - * *Indgreb i de fleste af menneskerettighederne.*
- Samt forbud mod disse og andre handlinger:
- * *Svækkelse af den danske stats eller dens forbundsfællers kampdygtighed.*
  - * *Tilskyndelser til fjendtlige forholdsregler mod den danske stat.*
  - * *Propaganda til fordel for fjendtlige magter.*
  - * *Medvirken til at værnepligtige deserterer, eller er ulydige.*
  - * *Fjendtligheder mod den danske stat, såsom blokader.*

Militæret kalder selv den slags for ”**krigstidsbestemmelser**”, og den i beskeden grad mest kendte og interessante er Forsvarslovens § 17, som bemyndiger forsvarsministeren til uden retskendelse at aflytte al din kommunikation uden retskendelse – men der er mange andre. Hovedparten af mulighederne nævnt på listen her er indlysende nok ikke i brug for tiden, men det betyder ikke, at ingen af dem er det. Det kan nemlig dokumenteres, at flere af krigstidsbestemmelserne løbende har været aktiveret i nyere tid, og at der er blevet dømt efter dem.

Juridisk er det gamle begreb ”*krig eller andre ekstraordinære forhold*” blevet **udvidet**, så det dækker nutidens deltagelse i ”*væbnede konflikter*” i fjerne stater – samt både tiden før og efter. Kun få personer er blevet dømt efter krigstidsbestemmelserne, men deres domme er interessante som dokumentation for Danmarks langvarige retslige undtagelsestilstand.

De dømte har været nuværende eller tidligere soldater, men også nysgerrige journalister og ansøgere om indfødsret er blevet ramt. Tidsmæssigt strækker de hidtil **offentliggjorte** tilfælde sig fra 2003 og Irak-krigen, og frem til nutiden og Afghanistan-konflikten. Andre er blot blevet truet med, at den skærpede militære situation indbød til tilsvarende skærpede straffe.

I 2005 blev krigstidsbegrebet **udvidet** yderligere ved **ændringer** i den militære straffelov. Den slår nu cirkelsluttende fast, at ”*bestemmelser for væbnet konflikt finder anvendelse, når danske styrker i eller uden for riget er i væbnet konflikt*”. Og tilføjer meget løst, at ”*under truende udsigt til væbnet konflikt kan forsvarsministeren offentliggøre meddelelse om, at lovens bestemmelser for væbnet konflikt finder anvendelse*”. Paragrafferne i den militære straffelov er ikke

kun lavet for at regulere soldaternes opførsel, men ”*kriminaliserer også fjendtlige handlinger rettet mod forsvaret under væbnet konflikt*” – altså at civil modstand mod netop det militære system kan blive straffet særlig hårdt. Med de indførte **ændringer** blev der i særlig grad skruet op for afstrafningen af civile. Hvis fx en journalist ”*røber en militær hemmelighed, hvis afsløring kan skade landets forsvar*”, kan straffen være fængsel på livstid, hvis handlingen begås ”*under væbnet konflikt eller under truende udsigt hertil*”. Dette er ikke bare en juridisk **spidsfindighed**, for også denne paragraf er der blevet truet med.

Men trods alt blev dødsstaf fjernet fra loven allerede i 1978. ”*Strafferammen for den person, som har lækket oplysningen om Jægerkorpsen, er efter min klare vurdering helt op til livstid*”, **forklarede** professor i strafferet Jørn Vestergaard. Det har drejet sig om sager mod **folk** som de dejligt åbenmundede efterretningsofficerer Anders Kærgaard og Frank Grevil, jægersoldat og forfatter til Jæger-bogen Thomas Rathsack, samt diverse journalister og embedsmænd. Om tidligere pressechef i forsvarsministeriet Jacob Winther vurderer Jørn Vestergaard, at ”*selv om han er civil, vil han blive omfattet af den militære straffelov, såfremt man vurderer, at Irak 2007 var en væbnet konflikt, og så taler vi altså en rigtig grim strafferamme. Jeg har meget svært ved at se, at det ikke skulle være en væbnet konflikt. Ellers giver denne sag heller ikke mening, for det er netop blevet fremhævet, at jægersoldaterne risikerede at blive slået ihjel*.”

Danmarks skifte til krigsførende nation startede i 1990 under den konservative statsminister Poul Schlüter, der lokkede Socialdemokratiet med på en FN-støttet militær flådeblokade mod Irak under landets invasion af Kuwait. Dette var efter årtiet med Alternativt Sikkerhedspolitisk Flertal var smuldret bort, da Det Radikale Venstre i 1988 realpolitisk hoppede med sine mandater over i en borgerlig regering. Så var **ballet åbnet**, og siden gik socialdemokratisk ledede regeringer i krig på Balkan – med mere. Det største syndefald skete med invasionen i Irak i 2003, hvor et spinkelt **flertal** i Folketinget den 21. marts 2003 stemte for den borgerlige regerings beslutningsforslag (B 118) om ”*dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak*”. Dagen før havde **udenrigsministeren** forklaret, at når ”*Danmark deltager i en væbnet konflikt aktiveres hele det folkeretlige kompleks af normer til regulering af væbnede konflikter og beskyttelse af ofrene – uanset konfliktens baggrund. I den aktuelle situation gælder, at deltagere i den militære aktion mod Irak, selvsagt skal overholde de gældende regler for væbnede konflikter. Endvidere gælder, at danske og andre koalitions-kombattanter skal respektere og er beskyttet af Genevekonventionerne*.”

Lige før selve afstemningen uddybede Forsvarskommandoen lidt modstridende, at Danmark ikke hermed officielt gik i krig med Irak: *”Hvis Danmark var i krig, ville der træde en række særlige lovgivninger i kraft, og så ville dagligdagen formentlig se helt anderledes ud for danskerne. I denne situation stiller vi derimod styrker til rådighed for en militær operation i Irak under amerikansk ledelse. Der er stor forskel. Vi går ikke i krig”*, udtalte Forsvarskommandoens talsmand. De danske soldaters faglige organisationer var ikke glade for denne udtalelse.

Usikkerheden gik på, at soldaterne kunne risikere at **ende for** en international krigsforbryderdomstol, hvis Danmark deltog i denne krig, der ikke var sanktioneret af FN og Sikkerhedsrådet. Stærkt presset vendte Forsvarsministeriet derfor på en tallerken dagen efter afstemningen, med en fax under overskriften **”Danmark er i krig med Saddam Husseins regime”**. Erklæringen skulle overbevise soldaterne om, at krigens almindelige retstilstand dermed var trådt i kraft, så de ikke var i risiko for senere at blive dømt som ”illegal combatants”. Som ”tak” for modstanden indskærpede Forsvarsministeriet ved samme lejlighed, at der nu gjaldt forhøjede strafferammer for visse overtrædelser af militær straffelov, såsom mytteri. Disse bestemmelser gælder formelt kun under *”væbnet konflikt”*, hvorfor Danmark altså nu officielt befandt sig i en tilstand af *”krig eller andre ekstraordinære forhold”*.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen var heller ikke længere i tvivl om tilstanden, og udtalte på et pressemøde efter afstemningen, at *”nogle gange er krig nødvendig for at sikre frihed og fred”*. Krigens love betyder voldsomt meget mere for de lande som Danmark angriber, end de gør herhjemme. Men det overses ofte, at teknisk set har det fremmede lands militære enheder lige så stor ”ret” til at angribe relevante mål i Danmark, som vi har til at kaste bomber mod dem. Dette er heldigvis endnu ikke sket i praksis, men viser at Danmarks krigeriske politik kan få uventede konsekvenser herhjemme, uden at dette formelt kan kaldes terror. Og selvfølgelig skal vore efterretningstjenester være klædt godt på mod sådanne trusler, som vores folkevalgte regeringer skaber.

Også med baggrund i terrortruslen krævede USAs regering et omfattende samarbejde på en lang række områder med alle ”venligtsindede nationer”. Danmark spillede med, strammede sin lovgivning og indførte overvågning på et niveau, der tidligere ville have været umuligt. Grundloven stod en anelse i vejen, hvis der skulle findes en måde at forsvare disse voldsomme indgreb over for offentligheden både juridisk og politisk. Paragraf 72 kræver retskendelse før overvågning i en formulering fra 1849, men dog kun *”hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse”*. Og langt de fleste særegne undtagelser er kun mulige under

krigsforhold, her i blandt den **militære straffelov**, der rummer de mest omfattende muligheder. Særlovene åbner for overvågning uden retskendelse, og vore regeringer vil ikke afsløre om dette foregår, af frygt for hvad borgerne så ville gøre for at **blokere** en sådan aflytning: *”Offentligt kendskab til bestemmelsens eventuelle anvendelse ville kunne føre til, at der træffes modforanstaltninger, som hindrer eller vanskeliggør myndighedernes imødegåelse af en truende situation. Dette gælder også en oplysning om, at bestemmelsen ikke anvendes, idet dette ville kunne danne basis for modsætningslutninger i en situation, hvor myndighederne ikke ville kunne oplyse, at bestemmelsen ikke var under anvendelse.”*

Eftersom danske styrker har været udsendt i væbnede konflikter siden 2003, og stadig **er det**, er også de civile krigstidsbestemmelser fortsat aktiverede. Dette bliver yderligere formaliseret som følge af Forsvarsministeriets **overtagelse** af ansvaret for dansk internetsikkerhed med meget mere. Den tidligere civile overvågning af internettet bliver anbragt i et militært Center for Cybersikkerhed under Forsvarets Efterretningstjeneste. Centret skal bl.a. deltage i beskyttelsen af samfundets kritiske informations- og kommunikationsinfrastruktur. Den nye **lovgivning** om Forsvarets Efterretningstjeneste blander politiets civile efterforskning og den militære spiontjeneste grundigt sammen. Der giver Forsvarets Efterretningstjeneste endnu flere muligheder for indgreb i borgernes retssikkerhed, da FE ikke er underlagt **hverken** forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondataloven eller retsplejeloven.

NSA-afsløringerne viser, at nutidens massive aflytninger ikke længere er målrettede mod konkrete grupper som de nævnte journalister mm, men at den nye teknik simpelthen optager alt fra alle i en grad, så der i givet fald simpelthen kan **”spoles tilbage”** til en bestemt samtale, som to senere udvalgte personer havde for et par måneder siden. Selv den tidligere PET-chef Ole Stig Andersen ønsker større åbenhed om en eksisterende overvågning gennem krigstidsbestemmelserne, og tror i februar 2014 fortsat, at den mulige overvågning efter Forsvarsloven alligevel er i brug.

Krigstidsbestemmelser fra danske love har været i brug ude i den danske virkelighed lige siden 2003, men dem i Forsvarsloven bliver i givet fald kun brugt på ekstraordinær og helt overordnet vis – ikke til aflytning af udvalgte enkeltpersoner, men til masseovervågning af al registrerbar kommunikation. Den retslige undtagelsestilstand kunne give juridisk frirum til det omfattende samarbejde med udenlandske efterretningstjenester som NSA, hvor USAs krav til Danmark ikke kan rummes inden for normal lovgivning. Den en i givet fald omfattende overvågning giver kun mening hvis brugen, som Forsvarsministeriet selv har angivet det, omhyggeligt skjules for borgerne.

Ovenstående er voldsomt forkortet fra et længere essay, der kan læses på Fred.dk/artikler/petting/undtaget1-3.htm

Hør også interview:

ArneHansen.net/dialog/fred/140426TomVP-KrigsretiDK64.htm

CNDs KENDTE FREDSTEGN INSPIRERET AF GOYA

Alle kender fredstegnet, men de færreste ved at det faktisk var inspireret af det nok lige så kendte maleri af spanieren Francisco de Goya, *El tres de mayo de 1808*. Grafikeren bag symbolet har forklaret, at det også kan ses som en sammensætning af flagsymbolerne for Nuclear og Disarmament, men at det oprindeligt blev tegnet som en stiliseret desperat figur med armene hævet – som bonden i den hvide skjorte på Goyas billede. En cirkel rundt om forbedrede designet, men det var først da det blev vendt på hovedet, at resultatet blev perfekt. Symbolet blev tegnet til britiske *The Campaign for Nuclear Disarmament*, der har anvendt det siden 1958.

UDSKÆLDTE LEJESOLDATER VILLE TRÆNE I DANMARK

Det amerikanske sikkerhedsfirma Blackwater forsøgte i 2007 og 2009 at etablere et stort træningscenter i Danmark. Baggrunden var den voksende kritik mod firmaets metoder i USA, blandt andet efter anklager om drab på civile i Bagdad, samt rygter om direkte statsstøttede drabsoperationer i udlandet. Tidligere militære områder i Tranum i Nordjylland, og ved Langelandsfortet var på bordet. Langelands Kommune nåede at vedtage en lokalplan og Region Syddanmark satte 4,4 millioner kroner af til støtte, før projektet blev opgivet. De interesserede danske samarbejdspartnere var SOF Academy og Guardian GBS. Sidstnævnte rådgives af tidligere forsvarsminister Svend Aage Jensby, der advarede mod samarbejdet på grund af Blackwaters ”*blakkede ry*”. På trods af dette har både Forsvarsministeriet og PET sendt folk til træning i USA hos Blackwater.

B.dk/nationalt/blackwater-ville-traene-lejesoldater-i-danmark

TILGIV HJEMVENDTE HELLIGE KRIGERE

Politiken har interviewet et tidligere ledende medlem af verdens største racistiske skinhead-organisation. Han genkender sin egen vrede i de såkaldt Hellige Krigere, der rejser ud for at kæmpe i Syrien – og opfordrer til tilgivelse: ”*Jeg mener, at den danske regering vil komme meget længere ved højt og tydeligt at sige: Alle I, som har begået den fejltagelse at rejse ned til kampene i Syrien, I kan komme hjem, og I skal være velkomne. Vi bliver ganske vist nødt til at arbejde med jer. Vi skal bruge lang tid på at tale med jer og forstå, hvorfor I gjorde det. Men vi vil lytte til jer og høre, hvad jeres bevæggrunde er. Man skal tilbyde tilgivelse gennem afradikalisering. Pointen er at demonstrere de menneskelige værdier, vi tror på, og få dem introduceret tilbage i de her menneskers liv.*”
Politiken.dk/magasinet/interview/ECE2396257/jeg-var-ultravoldelig-nynazist

DET OPRUSTENDE DANMARK

Af Århus mod Krig og Terror

Danmark står som EU- og NATO-land midt i en voldsom oprustningsspiral med nye fjendebilleder, aggression mod øst og forstærket kamp om markeder og råstoffer. Milliarder bliver postet i krigsforberedelser, krig og våbensystemer, mens sundhed og sociale forhold barberes ned overalt. En enorm propaganda-maskine vender virkeligheden på hovedet og gør sort til hvidt, aggression til 'fredsbevarende indsats', fascistiske til modstandsfolk og underlæggelse af andre lande til 'hjælp'. Sociale nedskæringer er 'nødvendige'. Der er ikke penge – men altid råd til nyt militært isenkram.

Hvilke strategier følger dansk udenrigs- og krigspolitik overordnet lige nu – hvad er der på tegnebrættet, hvor er vi på vej hen? Og hvordan svarer vi igen overfor den krigspolitikken? NATO og USA opruster, EU opruster og Danmark er med i front. Nye fjendebilleder opbygges. Nu hedder fjenden ikke alene Assad, Gadaffi eller Saddam Hussein – men Putin og Rusland, og er rykket rigtig tæt på. Danmark er i fuld gang med at opfylde NATO's krav om bidrag i den oprappende konflikt og EU's mål for øget våbenproduktion.

Østersøområdet skal 'forsvares' og fire danske F-16 kampfly er på nuværende tidspunkt sendt til Baltic Air Policing og støtteskibet Esbern Snare til ledelse af en af NATO's stående flådestyrker. I Ukraine støtter Danmark en regering, der bygger på fascistiske kræfter, der også er en del af systemet efter det 'valg' der blev gennemført under trusler og vold. Kan vi acceptere, at den danske regering allierer sig med nynazistiske og fascistiske kræfter?

Danmark er ikke med i EU's fælles forsvarspolitik, men deltager alligevel i fælles aktioner blot under FN's paraply. Skal vi acceptere den kolonipolitik, der reelt er tale om, selvom vi kun støtter den 'humanitære' del af den samlede aktion? I en tid med nedskæringer på alle sociale områder forbereder danske politikere at købe kampfly til omkring 30 milliarder. De kan kun bruges til aggression og krigsførelse. Arbejdspladser skabes langt bedre ved at milliarderne postes i noget nyttigt. I fredsbevægelsen må vi gøre alt hvad vi kan for at sætte en stopper for flykøbet. Medlemskab af EU binder os til øget oprustning og militarisering, ligesom medlemskabet af NATO gør det.

Er det ikke på tide, at kravet om Danmark ud af NATO kommer i centrum i fredsbevægelsen igen? Som medlem af denne krigsalliance kan Danmark aldrig komme til at føre en fredelig og uafhængig politik. Krisepolitikens nedskæringer på den ene side og oprustning, krig og fascisme hænger sammen. Og begge dele hænger sammen med Danmarks medlemskab af EU og NATO.

Vi håber, at fredsorganisationer og andre grupper, organisationer og andre interesserede fra hele landet vil have lyst til at mødes i Århus og debattere situationen – og ikke mindst hvordan vi kan gøre en forskel.

Århus mod Krig og Terror holder igen i år Fredsfestival – i år den 4. oktober.
Kommunisterne.dk/?p=4572

TRE OFFICERER, DER BLEV PACIFISTER

Af Henning Sørensen

Martin Niemöller var under 1. Verdenskrig kaptajn på en u-båd. Og han var meget stolt hver gang, det lykkedes at sænke et fjendtligt skib. Efter krigen læste han teologi og blev præst i Berlin, hvor han udviklede sig til pacifist. Han talte og skrev mod nazisme og militarisme, indtil han i 1938 blev fængslet. Efter krigen blev Niemöller præsident for de lutherske kirker i det daværende Vesttyskland. Og ligeledes vicepræsident for War Resisters' International. Et stort arbejde mod militær og militarisme, der gav genlyd i hele den vestlige kulturkreds og resulterede i mange tyske militærnægtere.

Den norske søofficer Olaf Kullmann havde en fremtrædende rolle i det norske admiralitet. Under indtryk af borgerkrigen i Spanien blev han pacifist og forlod sit "arbejde" ved militæret. Som den oratoriske og sproglige begavelse han var, holdt han i flere europæiske lande foredrag mod militær og militarisme og den krig, der nærmede sig i horisonten. Da tyskerne besatte Norge, blev Kullmann arresteret og stillet over for valget mellem at indstille sin antimilitaristiske agitation, eller at komme i KZ-lejr. Han valgte det sidste, og døde i 1942.

AMKs nyligt fratrådte formand, den nu 80-årige Gert Grønnegaard, aftjente sin værnepligt i Flyvevåbnet, hvor han avancerede til officer af reserven. I 1962 læste han afdøde rektor Aage Bertelsens bog: "Her er dit våben", og blev pacifist. Han frasagde sig med øjeblikkelig virkning enhver forbindelse med militæret, lod sig registrere som militærnægter og indmeldte sig i Aldrig mere Krig. Som den der kendte militæret indefra, kunne han kritisere militæret bedre end vi andre AmK-medlemmer, der overvejende har været militærnægtere. Grønnegaard har udført et meget beundringsværdigt fredsarbejde.

Jeg håber, at han ligesom undertegnede må gøre den erfaring, at det er muligt at deltage i den meningsdannende debat, også når man har rundet den 4. snes. Og at Grønnegaards eksempel må medvirke til, at flere af nutidens soldater må omvende sig, og blive militærnægtere.

ÉN DAGS FRED ELLER FRED EN DAG?

Netværket fredsministerium.dk inviterer til en række arrangementer i København på FNs Internationale Fredsdag den 21. september. For særligt interesserede starter markeringen allerede dagen før, så der bliver en hel Fredsweekend. Fra lørdag klokken 12 er der et to-dages udviklingsarbejde, der skal hjælpe til et effektivt og rationelt samarbejde på vejen mod målet, etablering af et fredsministerium i statsligt regi.

Søndag formiddag taler Isabel Bramsen fra det danske *Centre for Resolution of International Conflicts* og tidligere FN-ambassadør Tyge Lehmann på VerdensKultur-Centret på Nørrebro. Markeringen af Fredsdagen fortsætter søndag med en stilfærdig fredsmanifestation klokken 17 på Søren Kirkegaards Plads, og afsluttes med *Middle East Peace Orchestras* blanding af jødiske og arabiske musikere i "Dome of Visions" på samme adresse klokken 19. *Se fuldt program på: [Fredsministerium.dk/](http://fredsministerium.dk/)*

<p>Kontakt: Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Telefon: +45 97373163 E-mail: info@AldrigMereKrig.dk</p> <p>Besøg vores websted: www.AldrigMereKrig.dk</p>	<p>Bank: Arbejdernes Landsbank, Reg.nr: 5396 Konto. nr: 0309139 Giro på posthus: nr. 80237278.</p> <p>Regnskabsfører (kasserer): Poul Pedersen Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg, tlf. 8683 6690 Poul@AldrigMereKrig.dk</p>
<p>Hovedbestyrelse:</p> <p>Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 9842 5542 Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk www.ArneHansen.net</p> <p>Frands Wisbech Frydendal, Rådmands Boulevard 8 1th, Tlf.: 5176 8486. 8900 Randers. Mail: frands@aldrigmerekrig.dk Tlf.: 5752 8250</p> <p>Geert Grønnegaard, Leragervej 8, 4174 Jystrup Tlf.: 2333 4460 Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk</p> <p>Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 9737 3163 Mobil: 2062 31263. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk</p> <p>Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg Tlf.: 8683 6690 Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk www.PAXmusik.dk</p> <p>Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 3694 8328 Mobil: 5051 0328. Mail: tom@aldrigmerekrig.dk www.FRED.dk</p> <p>Suppleanter:</p> <p>Peder Frode Hansen Skårupvej 7, 7700 Thisted Tlf.: 9797 4215 Majken Jul Sørensen, Sparsnäs 1010, 66891 Ed, Sverige. Mail: majken@aldrigmerekrig.dk Ny bog: AldrigMereKrig.dk</p>	

AMKs Bestyrelse					
					
Arne	Frands	Frode	Geert	Hasse	Hermod
		<p>Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMKs holdninger.</p> <p>Redaktion: Poul Pedersen og Tom Vilmer Paamand m.fl..</p>			
Poul	Tom				

~~Returadresse:~~
Aldrig Mere Krig
Landskontoret
Nørremarksvej 4
6880 Tarm

Til:

- ark 13

Bliv medlem af AMK

Støt freden – "knæk et gevær med os

Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.

Oplysning om Aldrig mere krig
Inkluderet i medlemskabet er bogen "*Krudt uden Kugler*" og AMKs emblem

Enkeltperson kr. 225
 Par Kr. 300
 Uddannelsessøgende Kr. 150
 Pensionist Kr. 150
 Civil Værnepligtig Kr. 150

Navn

- Adresse

- Tlf.

- E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.

– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager

– det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.

Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden

Konflikter bør altid løses med fredelige midler

Læs principprogram og vedtægter: